

Anonimizēta versija

Tulkojums

C-105/20 – 1

Lieta C-105/20

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Datums, kurā lūgums reģistrēts Tiesā:

2020. gada 27. februāris

Iesniedzējtiesa:

Tribunal du travail de Nivelles (Beļģija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 3. februāris

Prasītāja:

UF

Atbildētāja:

Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

Tribunal du travail du Brabant wallon [Valoņu Brabantes darba tiesa]

Division Nivelles [Niveles nodaļa]

5. palāta

Spriedums [oriģ. 2. lpp.]

LIETĀ:

UF, [...],

prasītāja un prasītāja, pamatojoties uz piespiedu iestāšanos lietā,

[..].

PRET:

1. A.S.B.L. PARTENA, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants,

[..]

1. atbildētāja,

[..].

2. INSTITUT NATIONAL D'ASSURANCES SOCIALES POUR TRAVAILLEURS INDÉPENDANTS, saīsināti "INASTI",

[..]

2. atbildētāja,

[..]

UN PRET:

UNION NATIONALE DES MUTUALITÉS LIBRES (PARTENAMUT), saīsināti "UNMLIBRES", kas ir atzīta apdrošināšanas iestāde slimības un invaliditātes obligātās apdrošināšanas jomā, [..] turpmāk tekstā – "*UNML* vai *PARTENAMUT*",

atbildētāja, pamatojoties uz piespiedu iestāšanos lietā,

[..]

* * *

[..] [oriģ. 3. lpp.]

I. INFORMĀCIJA PAR PROCESU

[..] [tiesvedība valsts tiesā]

II. PRASĪBAS PRIEKŠMETS

Ar 2006. gada 23. oktobra prasības pieteikumu UF lūdza piespriest *ASBL PARTENA*, *UNMLIBRES* (pie kuras pieder *PARTEMUT*) un *INASTI* solidāri [..] samaksāt summu 2041,91 EUR apmērā kā pašnodarbinātām personām paredzētu vienotas likmes maternitātes pabalstu.

[..] [lūgums piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus]

III. FAKTI [..]

[..]

– [..] **[oriģ. 4. lpp.]**

– Ar 2017. gada 11. maija spriedumu attiecīgā tiesa citā sastāvā:

– [..]

– [..] uzdeva Eiropas Savienības Tiesai [..] divus prejudiciālus jautājumus [..]:

[..] [prejudiciālo jautājumu, kas ir identiski rezolutīvajā daļā ietvertajiem jautājumiem, formulējums]

– [..] **[oriģ. 5. lpp.]**

– 2017. gada 5. oktobrī [rīkojums, 2017. gada 5. oktobris, OV, C-321/17, nav publicēts, EU:C:2017:741] Eiropas Savienības Tiesa atzina lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu [..] par acīmredzami nepieņemamu šādu iemeslu dēļ:

– pamatlietas faktiskie apstākļi ir izklāstīti ļoti nepilnīgi. [..];

– lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav norādīti iemesli, kuru dēļ UF nevarētu saņemt pašnodarbināto personu maternitātes apdrošināšanas ietvaros paredzēto vienotas likmes pabalstu;

– pamatlietas tiesiskais regulējums [..] [:] savos jautājumos iesniedzējtiesa atsauca uz Karaļa 1971. gada 20. jūlija dekrētu. Tomēr tā savā lēmumā nav norādījusi to šā dekrēta normu saturu, kuras varētu būt piemērojamas pamatlietā;

– iesniedzējtiesa ar prasīto precizitāti un skaidrību nepaskaidro iemeslus, kādēļ tā uzskata, ka šī interpretācija tai šķiet nepieciešama vai noderīga pamatlietas atrisināšanai. Turklāt nav izskaidrota saikne starp Savienības tiesībām un pamatlietā piemērojamajiem valsts tiesību aktiem.

Tiesa secināja [..]: *“Tomēr jānorāda, ka iesniedzējtiesa saglabā tiesības atkārtoti lūgt sniegt prejudiciālu nolēmumu, ja tā var iesniegt Tiesai visu informāciju, kas tai ļautu pieņemt lēmumu (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2016. gada 12. maijs, Security Service u.c., no C-692/15 līdz C-694/15, EU:C:2016:344, 30. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra)”*.

– UF 2018. gada 28. decembrī lūdza nodot šo lietu izskatīšanai attiecīgajā tiesā, precizējot, ka tiesai, kas ir uzdevusi prejudiciālu jautājumu Eiropas Savienības Tiesai, ir jāprecizē lietas faktiskie apstākļi un Beļģijas tiesiskais regulējums.

[..]. [tiesvedība valsts tiesā] [oriģ. 6. lpp.]

IV. IZVĒRTĒJUMS

A. Lietas faktu izklāsts

[..]

Prasītāja ierosina Eiropas Savienības Tiesai darīt zināmus šādus elementus.

- 1 Laikā no 2002. gada janvāra līdz 2010. gada decembrim UF veica divas profesionālās darbības un vienlaikus uz viņu attiecās divas atšķirīgas sistēmas:
 - viņa bija nepilna darba laika algota darbiniece (50 %), strādājot par asistenti universitātē,
 - viņa bija pašnodarbināta persona, kam tā ir papildnodarbošanās, strādājot par advokāti *Barreau de Bruxelles*.

Šajā laikposmā UF veica iemaksas pašnodarbināto personu nodrošinājuma sistēmā, veicot sociālās iemaksas kā pašnodarbināta persona, kam tā ir papildnodarbošanās.

Tomēr, ņemot vērā viņas kā pašnodarbinātās personas ienākumu apmēru, minētās iemaksas tika aprēķinātas, nevis pamatojoties uz pašnodarbinātās personas, kam tā ir papildnodarbošanās, darbu, bet gan par pamatbāzi ņemot to pašnodarbināto personu nodrošinājuma sistēmu, kurām tā ir pamatnodarbošanās, proti, summu 4234,16 EUR apmērā 2006. gadā.

- 2 2006. gada 1. martā UF piedzima bērns [..].
- 3 Kā algota darbiniece viņa 2006. gada maijā saņēma maternitātes pabalstu 3458,54 EUR bruto apmērā.

Šī summa tika aprēķināta, par pamatbāzi ņemot algoto darbinieču nodrošinājuma sistēmu, proti, 82 % no viņas atalgojuma par nepilna darba laika [darbu] universitātē pirmajās 30 dienās un pēc tam 75 % no šā paša darba atalgojuma nākamajos 2 mēnešos.

Maternitātes pabalsts tādējādi attiecas tikai uz vienu UF profesionālās darbības daļu, proti, uz viņas algoto darbu, un šajā gadījumā tas atbilst aptuveni 1000 EUR *neto* 3 mēnešu laikposmā.

Attiecībā uz pašnodarbinātās personas darbu UF nesaņēma nekādu maternitātes pabalstu, lai gan viņai ne tikai bija jāpārtrauc strādāt, bet arī jāturpina maksāt sociālās iemaksas kā pašnodarbinātai personai, jo maternitātes atvaļinājuma laikā nav paredzēts nekāds atbrīvojums no šo iemaksu veikšanas.

Tādējādi UF faktiski saņemtā summa ir ievērojami zemāka, salīdzinot ar viņas agrākajiem ienākumiem, ja ņem vērā viņas atalgojumu universitātē un ienākumus advokātes darbā. **[oriģ. 7. lpp.]**

Par 9 mēnešiem, kurus viņa nostrādāja 2006. gadā (pārējie 3 mēneši tika iekļauti grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā) UF saņēma summu 11 274,02 EUR bruto kā atalgojumu universitātē un summu 27 480 EUR bruto kā ienākumus advokātes darbā.

[..]

- 4 Lai grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikā saņemtu pienācīgus ienākumus, UF kā pašnodarbināta persona iesniedza [...] pieteikumu par vienotas likmes pabalsta piešķiršanu grūtniecības un dzemdību apdrošināšanas ietvaros.

Šī vienotas likmes pabalsta bruto summa ir 2041,91 EUR.

Ne *PARTENA*, ne *PARTENAMUT*, ne *UNMLIBRES* uz šo lūgumu neatbildēja.

Taču laikposmā, uz kuru šis pabalsts attiecās, UF bija aizliegts veikt jebkādu profesionālo darbību.

UF atradās grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā un, izmantojot visu pirmsdzemdību un pēcdzemdību periodu, nesniedza profesionālos pakalpojumus 3 mēnešus, t.i., no 2006. gada februāra beigām līdz 2006. gada jūnija vidum.

Tomēr šajā laikposmā viņa turpināja veikt sociālās apdrošināšanas iemaksas kā pašnodarbināta persona, jo šo iemaksu summa tiek aprēķināta katru ceturksni (UF bija strādājusi kā pašnodarbināta persona līdz 2006. gada februāra beigām un no 2006. gada jūnija vidus).

- 5 Ar 2006. gada 4. septembra vēstuli UF padomdevējs vērsās *PARTENA* par viņas pieteikumu piešķirt vienotas likmes pabalstu grūtniecības un dzemdību apdrošināšanas ietvaros.

PARTENA ar 2006. gada 25. septembra vēstuli atbildēja, ka maternitātes pabalstu bija uzņēmusies segt UF papildapdrošināšana.

UF 2006. gada 23. oktobrī cēla prasību par šo lēmumu [...].

- 6 *PARTENAMUT* 2006. gada 25. oktobrī nosūtīja UF veidlapu, lai saņemtu maternitātes pabalstu pašnodarbināto personu nodrošinājuma sistēmā.
- 7 *PARTENA* 2006. gada 9. novembrī UF padomdevējam apstiprināja savu atteikumu maksāt maternitātes pabalstu. **[oriģ. 8. lpp.]**

Ar 2006. gada 23. oktobra prasības pieteikumu [...] UF lūdza piespriest *ASBL PARTENA*, *UNION NATIONALE DES MUTUALITES LIBRES* – turpmāk tekstā *UNMLIBRES* (pie kuras pieder *PARTENAMUT*) un *INASTI* solidāri [...] samaksāt

summu 2041,91 EUR apmērā kā vienotas likmes maternitātes pabalstu pašnodarbinātajām personām.

[..] [lūgums piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus]

8 [..]

– [..] [informācija par tiesvedību valsts tiesā]

9 Ar 2017. gada 11. maija spriedumu *tribunal du travail du Brabant wallon, Division Nivelles*:

– [..];

– pirms sprieduma taisīšanas Eiropas Savienības Tiesai uzdeva [..] divus prejudiciālus jautājumus [..]:

[..] **[oriģ. 9. lpp.]** [..] [prejudiciālo jautājumu formulējuma atkārtojums]

Tiesa plāno atsaukties uz šo faktu analīzi.

B. Prejudiciālā jautājuma atbilstošās tiesību normas

1. Vienotas likmes pabalsts grūtniecības un dzemdību apdrošināšanas ietvaros un atbilstīgs pabalsts

Prasītāja precizē [..]:

1 Beļģijā sociālā nodrošinājuma sistēma sākotnēji iekļaujas “Bismarka” tradīcijā. Tā galvenokārt ir izveidota kā “apdrošināšana”.

1° Tās ietvaros darba ņēmējiem un viņu ģimenēm tiek sniegts atbalsts darba zaudēšanas radīto sekū, proti, bezdarba, darba nespējas, darba ņēmēja nāves, pensijas vecuma sasniegšanas gadījumā.

2° Tā tiek finansēta no darba ņēmēju un darba devēju veiktajām sociālā nodrošinājuma iemaksām.

3° Tā ir pieejama personām, kuras ir piedalījušās tās finansēšanā, proti, kuras ir strādājušas un veikušas iemaksas pietiekamā laikposmā.

4° To pārvalda darba ņēmēju un darba devēju pārstāvji.

“Apdrošināšanas princips” ietekmē tiesību uz pabalstiem raksturu un pienākumu veikt iemaksas.

Pirmkārt, **pabalsti ir atlīdzība par dalību sistēmas finansēšanā**. Principā tiesību piešķiršana tādējādi ir atkarīga tikai no diviem jautājumiem – vai darba ņēmējs ir

pietiekami piedalīties finansēšanā un vai risks ir īstenojies? Protams, attiecībā uz šīm tiesībām ir daudz sīki izstrādātu noteikumu. Tomēr sistēma ir izstrādāta tā, lai netiktu ņemti vērā nosacījumi, kas jo īpaši attiecas uz nopelniem vai nepieciešamību.

Otrkārt, **iemaksu veikšana garantē apdrošināšanas segumu apdrošinātā riska iestāšanās gadījumā.** Tā dod tiesības saņemt pabalstus. Tas pats attiecas uz prēmijām privātas apdrošināšanas ietvaros. Tādējādi darba ņēmējs, kurš ir veicis iemaksas, var atsaukties uz subjektīvām tiesībām uz sociālo pabalstu, kā tas ir noteikts tiesību aktos. Turpretī viņam nav subjektīvu tiesību uz iemaksām – viņš nevar pretendēt ne uz to atmaksāšanu, ne uz pabalstu, kas ir līdzvērtīgs samaksātajām iemaksām.

Sociālā nodrošinājuma pabalsts grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma ietvaros [oriģ. 10. lpp.]

- 2 Beļģijā grūtniecības un dzemdību atvaļinājums ietilpst obligātajā veselības aprūpes apdrošināšanā. Beļģijas judikatūrā (Konstitucionālā tiesa, 2013. gada 28. marta spriedums Nr. 51/2013) jau ir bijusi iespēja nolemt, ka obligātās veselības aprūpes apdrošināšanas ietvaros ar Beļģijas tiesību aktiem ir ticis pārkāpts Konstitūcijas 10. un 11. pants, neļaujot darba ņēmējam, kurš strādā nepilnu darba laiku kā algots darbinieks un nepilnu darba laiku kā pašnodarbināta persona, būt darbnespējīgam tikai vienā no divām darba vietām, liekot minētajam darba ņēmējam pārtraukt visas savas profesionālās aktivitātes, lai gan viņa darba nespējas iemesls attiecas tikai uz vienu no darbavietām.

Beļģijas tiesībās ir paredzētas divas atšķirīgas sistēmas atkarībā no darba ņēmēja profesionālās darbības un viņa piederības algotu darbinieku vai pašnodarbināto personu sociālā nodrošinājuma sistēmai.

Attiecībā uz algotas darbinieces pabalstu Beļģijas tiesībās atbilstošās tiesību normas ir šādas:

- **Pirmkārt, 1994. gada 14. jūlija Likumā par obligāto veselības apdrošināšanu un pabalstiem** ir paredzēts izmaksāt tā saukto “maternitātes pabalstu” algotām darbiniecēm ar skaidru nosacījumu, ka viņas ir pārtraukušas jebkādu darbību (113. pants);
- Otrkārt, Karaļa 1996. gada 3. jūlija dekrētā par Likuma par obligāto veselības apdrošināšanu un pabalstiem izpildi (tajā laikā piemērojamajā redakcijā) ir noteikts, ka:
“Maternitātes pabalsta likme ir noteikta 79,5 % apmērā no zaudētās darba samaksas, kas minēta Konsolidētā likuma 113. panta trešajā daļā, grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma perioda pirmajās trīsdesmit dienās, kā tas ir definēts Konsolidētā likuma 114. un 115. pantā, un 75 % apmērā no šīs pašas darba samaksas, sākot no šā perioda trīsdesmit pirmās dienas.

Tomēr Konsolidētā likuma 86. panta 1. punkta 1. apakšpunkta a) un b) daļā minētās saņēmējas (maternitātes aizsardzības) perioda pirmās trīsdesmit dienas saņem maternitātes pabalstu 82 % apmērā no minētās zaudētās darba samaksas, kam netiek piemērots iepriekš minētais 113. panta trešajā daļā paredzētais darba samaksas ierobežojums” [tā 216. pantā] [..]

Attiecībā uz pašnodarbinātu personu Beļģijas tiesībās atbilstošās tiesību normas ir šādas:

- Karaļa 1971. gada 20. jūlija dekrēta, ar ko izveido pabalstu un maternitātes apdrošināšanas sistēmu pašnodarbinātām personām un līdzstrādājošiem laulātajiem (kas ir spēkā no 2003. gada 1. janvāra), 94. un nākamajos pantos ir paredzēts piešķirt vienotas likmes maternitātes pabalstu pašnodarbinātām personām;
- tomēr minētā Karaļa dekrēta 97. pantā ir paredzēts, ka: “*Maternitātes pabalstu samazina par to pabalstu summu, uz kuriem saņēmēja var pretendēt saskaņā ar 1994. gada 14. jūlija Konsolidēto Likumu par obligāto veselības apdrošināšanu un pabalstiem (93. pantā minētās grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma nedēļas)*”.

Visā grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikā pašnodarbinātai personai ir pienākums turpināt maksāt sociālās iemaksas un tādējādi piedalīties pašnodarbināto personu sistēmas finansēšanā. **[oriģ. 11. lpp.]**

Attiecībā uz tādas darbinieces situāciju, kura veic iemaksas gan kā algota darbiniece, gan kā pašnodarbināta persona, kam tā ir papildnodarbošanās, lietderīgais tiesiskais regulējums ir ietverts Karaļa 1971. gada 20. jūlija dekrētā. Ar šo dekrētu no maternitātes pabalsta saņemšanas ir izslēgtas pašnodarbinātās personas, kam tā ir papildnodarbošanās, pamatojoties uz to, ka tās neveic iemaksas kā personas, kam pašnodarbinātība ir pamatnodarbošanās, (*quod non* šajā lietā), un ka principā tās ir tiesīgas saņemt maternitātes pabalstu citā sociālā nodrošinājuma sistēmā.

Karaļa 1971. gada 20. jūlija dekrēta 3. pantā ir paredzēts izņēmums, kas izteikts šādi:

“Ar šo dekrētu ieviestās apdrošināšanas saņēmēji ir:

1° pašnodarbinātās personas, uz kurām attiecas Karaļa 1967. gada 27. jūlija dekrēts Nr. 38, izņemot [..]

b) attiecīgās personas, kurām saskaņā ar minētā Karaļa lēmuma 12. panta 21. punktu nav jāmaksā nekādas iemaksas vai kurām ir jāmaksā tikai samazināta iemaksa” (mans izcēlums).

Tas, kā noteikt summu, kas pašnodarbinātai personai, kam tā ir papildnodarbošanās, ir jāmaksā, ir paredzēts Karaļa 1967. gada 27. jūlija dekrēta

Nr. 38, ar ko nosaka pašnodarbināto personu sociālo statusu, 12. panta 2. punktā, kas ir formulēts šādi:

“Attiecīgajai personai, kura, izņemot profesionālo darbību, kā rezultātā šis lēmums ir uz to attiecināms, parasti un kā pamatnodarbošanos veic citu profesionālu darbību, nav jāveic nekādas iemaksas, ja tās profesionālās darbības ienākumi pašnodarbinātas personas statusā, kas gūti 11. panta 2. punktā minētajā iemaksu gadā, nerasniedz 405,60 EUR. Ja minētie ienākumi sasniedz vismaz 405,60 EUR, attiecīgajai personai ir jāveic šādas ikgadējās iemaksas [..]”.

Tātad tajā ir paredzēts, ka pašnodarbinātai personai papildus nav jāveic nekādas iemaksas vai jāmaksā samazinātas sociālās iemaksas.

Šādi rīkojoties, Karaļa 1971. gada 20. jūlija dekrētā nav ņemta vērā pašnodarbinātās personas veikto sociālo iemaksu faktiskā summa un tādējādi tas nedod iespēju ņemt vērā patieso situāciju, kādā atrodas pašnodarbināta darbiniece, kam pašnodarbinātība ir papildnodarbošanās, lai gan viņa atrodas tādā pašā situācijā kā pašnodarbināta darbiniece, kam tā ir pamatnodarbošanās, kura tāpat kā viņa veic iemaksas pamatlikmes apmērā.

Turklāt Karaļa 1971. gada 20. jūlija dekrētā ir atsauce uz pašnodarbinātām personām, kuras maksā samazinātu iemaksu, kā tas nav attiecībā uz pašnodarbinātām personām, kam pašnodarbinātība ir papildnodarbošanās un kurām ir jāveic iemaksas, kas tiek aprēķinātas tādā pašā veidā kā tās, ko maksā pašnodarbinātās personas, kam tā ir pamatnodarbošanās, pamatojoties uz to, ka viņu ienākumi pārsniedz noteiktu maksimālo apmēru (kas mainās katru gadu).

2. Nevienlīdzības in casu pamatojums: Karaļa 1971. gada 20. jūlija dekrēts

UF precizē [..]:

- 1 Karaļa 1971. gada 20. jūlija dekrēts, uz kuru pamatojas *PARTENA*, lai atteiktu UF maternitātes pabalsta saņemšanu, nevar tikt piemērots; proti, tas neatbilst diskriminācijas aizlieguma principam un tiesību normām par grūtniecības un dzemdību aizsardzību. [oriģ. 12. lpp.]

Konkrētāk, Karaļa 1971. gada 20. jūlija dekrēts:

- 1) rada diskrimināciju starp pašnodarbinātām personām, kuras ir nodarbinātas nepilnu darba laiku un kam tā ir papildnodarbošanās (kuras maksā iemaksas kā darba ņēmējas, kuru galvenā nodarbošanās ir algots darbinieks), un pašnodarbinātām personām, kuras ir nodarbinātas nepilnu darba laiku un kam tā ir pamatnodarbošanās, jo tās, kuras veic nepilna darba laika darbu kā pašnodarbinātas personas, kam tā ir pamatnodarbošanās, saņem visu maternitātes pabalsta summu, savukārt tās, kuras veic nepilna darba laika darbu kā pašnodarbinātās personas, kam tā ir papildnodarbošanās un kuras veic iemaksas par pamatnodarbošanos, nesaņem maternitātes pabalstu.

Šī diskriminējošā situācija ir jāaplūko, velkot paralēles ar grūtniecības un dzemdību aizsardzību, kas paredzēta Direktīvā 92/85/EEK (1992. gada 19. oktobris) par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti, saskaņā ar ko prasīts saglabāt darbiniecēm darba samaksu un/vai tiesības uz atbilstīgu pabalstu grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikā; vienīgi pašnodarbinātās darbinieces, kas strādā nepilnu darba laiku un kam pašnodarbinātība ir pamatnodarbošanās, saņem atbilstīgu pabalstu;

- 2) rada tiešu diskrimināciju starp algotām darbiniecēm, kuras strādā pilnu darba laiku, un darbiniecēm, kas strādā pilnu darba laiku, apvienojot algotu darbu un pašnodarbinātību, jo tikai pirmajām minētajām tiek piešķirts atbilstīgs pabalsts.
- 2 Grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikā UF saņēma maternitātes pabalstu, pamatojoties uz 1994. gada 14. jūlija Likumu par obligāto veselības aprūpes apdrošināšanu un pabalstiem. Konkrēti, viņa saņēma procentuālu daļu no savas darba samaksas, kas aprēķināta no viņas nepilna darba laika darba, proti, *bruto* summu 3458,54 EUR apmērā, kas sedza trīs grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma mēnešus, jeb *neto* summu aptuveni 1000 EUR mēnesī.

Šajā pašā laikposmā (un līdz 2010. gada decembrim) viņa turpināja veikt sociālās apdrošināšanas iemaksas kā pašnodarbināta persona, kam tā ir papildnodarbošanās. Sociālās apdrošināšanas iemaksas, kas šajā saistībā tika veiktas, tika aprēķinātas, par pamatbāzi ņemot pašnodarbinātas personas, kam tā ir pamatnodarbošanās, darbu (proti, 1058 EUR par ceturksni).

Tomēr grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikā viņa vairs neguva nekādus ienākumus kā pašnodarbinātā darbiniece, jo bija pārtraukusi strādāt, lai rūpētos par bērnu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu laikā.

Turklāt, kā tas ir precizēts iepriekš, visa grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikā pašnodarbinātai darbiniecei ir pienākums turpināt veikt sociālās iemaksas, a fortiori, ja, kā tas bija UF gadījumā, grūtniecības un dzemdību atvaļinājums ir pavadīts divos ceturkšņos (2006. gada 1. un 2. ceturksnis), kuru laikā pašnodarbinātā darbiniece strādā gan pirms grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma, gan pēc tā.

Tātad, lai papildinātu savus ienākumus, kas aizstāj nepilnu darba laiku strādājušas algotas darbinieces ieņēmumus, UF iesniedza pieteikumu par maternitātes pabalsta piešķiršanu, pamatojoties uz Karaļa 1971. gada 20. jūlija dekrētu, ar ko izveido pabalstu apdrošināšanas un maternitātes apdrošināšanas sistēmu pašnodarbinātām personām. [oriģ. 13. lpp.]

- 3 *PARTENA* viņai šo pabalstu atteicās piešķirt, pamatojoties uz to, ka iepriekš minētā Karaļa dekrēta 97. pantā ir paredzēts, ka šis maternitātes pabalsts tiek samazināts par to pabalstu summu, uz kura saņemšanu saņēmējs var pretendēt

saskaņā ar 1994. gada 14. jūlija Konsolidēto likumu par obligāto veselības apdrošināšanu un pabalstiem.

Saskaņā ar *PARTENA* argumentāciju darbiniece, kurai ir tiesības uz slimības un invaliditātes apdrošināšanas pabalstu (šajā lietā – maternitātes pabalstu), kura strādā vairākās nepilna darba laika darbavietās (šajā gadījumā ir algota darbiniece un pašnodarbināta persona) un kura maksā sociālās apdrošināšanas iemaksas katrā savā darbā, var saņemt tikai samazinātu maternitātes pabalstu un tikai par vienu no nepilnā darba laika darbiem (šajā lietā – algotas darbinieces darba samaksas samazinātu daļu).

Šai pašai darbiniecei turklāt ir pienākums pārtraukt visas darbības, bet viņa nevar saņemt maternitātes pabalstu, kas sedz visus viņas veiktos darbus.

No iepriekš minētā izriet, ka samazināto maternitātes pabalstu, kas piešķirts darbiniecei, kura strādā divos nepilna laika darbos un maksā sociālās iemaksas katrā no saviem darbiem, nevar uzskatīt par pabalstu, kas noteikts tādā līmenī, lai minētā darbiniece varētu nodrošināt sev un bērnam labus veselības apstākļus un pietiekami augstu dzīves līmeni.

Atsakoties izmaksāt UF šo vienotas likmes pabalstu, *PARTENA* liedza UF *in concreto* saņemt atbilstīgu pabalstu grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikā, lai gan viņa faktiski kā algota darbiniece un kā pašnodarbinātā persona veica iemaksas divās sociālā nodrošinājuma sistēmās.

Tiesa piekrīt prasītājas sniegtajiem paskaidrojumiem.

Tā uzskata, ka tie sniedz atbildi uz Eiropas Savienības Tiesas apsvērumiem, kura ar 2017. gada 5. oktobra rīkojumu atzina lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu [...] par acīmredzami nepieņemamu [...] [ieseslu, kuru dēļ Tiesa atzina prasību par nepieņemamu, izklāsts].

Atcerēsimies, ka Eiropas Savienības Tiesa savu rīkojumu noslēdza šādi: “*Tomēr jāuzsver, ka iesniedzējtiesa saglabā iespēju atkārtoti lūgt sniegt prejudiciālu nolēmumu, ja tā varētu norādīt Tiesai visus apstākļus, kas ļautu tai pieņemt nolēmumu*”. [oriģ. 14. lpp.]

Tiesa uzskata, ka tas tā ir: kā jau tika konstatēts, prasītājas sniegtie paskaidrojumi sniedz atbildi uz Tiesas apsvērumiem, kurai ir jāuzdod divi turpmāk minētie prejudiciālie jautājumi.

AR ŠĀDU PAMATOJUMU

tiesa,

[..]

1) **uzdod** Eiropas Savienības Tiesai šādus divus prejudiciālos jautājumus:

- [1] “Vai ar Karaļa 1971. gada 20. jūlija dekrētu, ar ko izveido pabalstu un maternitātes apdrošināšanas sistēmu pašnodarbinātām personām un līdzstrādājošiem laulātajiem, tiek pārkāpts Pamattiesību hartas 21. un 23. pants, Padomes Direktīva 92/85/EEK (1992. gada 19. oktobris) par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti, Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija), Direktīva 86/613/EEK (1986. gada 11. decembris) par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu pret pašnodarbinātiem vīriešiem un sievietēm, to skaitā lauksaimniecībā nodarbinātiem, un par pašnodarbinātu grūtnieču un māšu aizsardzību un pamatnolīgums par nepilna darba laika darbu, ko īsteno ar Padomes Direktīvu 97/81/EK (1997. gada 15. decembris) par nepilna darba laika darbu, neparedzot atbilstīgu pabalstu grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikā pašnodarbinātai darbiniecei, kura strādā nepilnu darba laiku un kam pašnodarbinātība ir papildnodarbošanās, bet kura maksā iemaksas kā darbiniece, kam tā ir pamatnodarbošanās, lai gan pašnodarbināta darbiniece, kas strādā nepilnu darba laiku un kam tā ir pamatnodarbošanās, saņem visu maternitātes pabalsta summu?”
- [2] Vai ar Karaļa 1971. gada 20. jūlija dekrētu, ar ko izveido pabalstu un maternitātes apdrošināšanas sistēmu pašnodarbinātām personām un līdzstrādājošiem laulātajiem, tiek pārkāpts Pamattiesību hartas 21. un 23. pants, Padomes Direktīva 92/85/EEK (1992. gada 19. oktobris) par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti, Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija), Direktīva 86/613/EEK (1986. gada 11. decembris) par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu pret pašnodarbinātiem vīriešiem un sievietēm, to skaitā lauksaimniecībā nodarbinātiem, un par pašnodarbinātu grūtnieču un māšu aizsardzību un pamatnolīgums par nepilna darba laika darbu, ko īsteno ar Padomes Direktīvu 97/81/EK (1997. gada 15. decembris) par nepilna darba laika darbu, neparedzot grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikā atbilstīgu pabalstu darbiniecēm, kuras strādā pilnu darba laiku, apvienojot algotu darbu un pašnodarbinātas personas darbu, lai gan pašnodarbināta persona, kura strādā pilnu darba laiku, saņem pilnu maternitātes pabalsta summu”. **[oriģ. 15. lpp.]**

2) [...] [sniegtās informācijas pārskats]

[..]

[tiesvedības apturēšana]

DARBA VERSIJA